

ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH

07 03 2016
3 0 0/13664

00000077110

25
LAT
1991-2016

Do druku nr 277

KRZYSZTOF PIETRASZKIEWICZ
PREZES

Warszawa, 3 lutego 2016 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 10. 03. 2016

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 lutego 2016 r. przedstawiam w załączeniu stanowisko Związku Banków Polskich w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Generalnie wyrażam w imieniu banków pozytywne stanowisko do projektu ustawy. W mojej ocenie przyjęcie takiej ustawy pozwoli na ujmowanie przez wszystkie banki kosztów opłat wnoszonych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w trakcie całego roku. Pozwoli to lepiej odzwierciedlić sytuację finansową banków i nie powodować sytuacji, w której część banków musiałaby wykazać ujemny wynik finansowy na początku roku. Takie ryzyko jest tym większe, im wyższe opłaty na BFG muszą co roku wносить banki.

Tym niemniej pragnę zgłosić do projektu ustawy kilka uwag.

Po pierwsze, w projekcie została w sposób nieprecyzyjny wskazana podstawa naliczenia opłaty rocznej. W proponowanym nowym brzmieniu art. 13 ust. 1a, to Rada ma każdorazowo określić

datę, na którą ma być ustalana wielkość podstawy naliczenia opłaty. W moim przekonaniu, dążąc do jasnych i precyzyjnych zapisów, w ustawie powinien być zawarty jasny zapis, że przykładowo podstawę stanowią dane na koniec kwartału poprzedzającego kwartał, w którym została określona wysokość stawki opłaty.

Po drugie, zaproponowane w art. 16a ust. 7 oraz w art. 38 r ust. 5 określenie maksymalnej podwyższonej stawki opłat banków na BFG po wyczerpaniu środków będących w dyspozycji BFG jest zbyt wysokie. Dziś taki sam poziom stawki 0,6% jest odnoszony do stawki w ujęciu rocznym. Po zmianie zasad naliczania opłat ten limit będzie odnosił się do kwot kwartalnych, powodując de facto wzrost maksymalnej stawki opłat. Dlatego też opowiadam się za obniżeniu maksymalnego poziomu stawki. Rozumiejąc specyficzną sytuację wyczerpania środków w BFG (w tym konieczność zgromadzenia pewnych środków finansowych w trybie dość pilnym) i minimalne ryzyko zaistnienia takiej sytuacji proponuję, aby nie obniżać stawki maksymalnej do 0,15%, ale określić ją na poziomie maksymalnym 0,2%.

Po trzecie, przyjęcie ustawy może być uznane za zmianę niezgodną z prawem unijnym. Jak wiadomo, obecnie obowiązuje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarantowania depozytów (Dz. Urz. UE nr L 173), która zawiera m.in. inną podstawę naliczania opłat na system gwarantowania depozytów w stosunku do zaproponowanej w poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Mam świadomość, że proponowana ustawa ma charakter incydentalny i będzie prawdopodobnie odnosić się tylko do opłat określanych i wnoszonych w 2016 r., gdyż prace legislacyjne nad nową ustawą o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym rozpoczęły się już w Parlamencie. Tym niemniej tego aspektu porównania projektu z prawem unijnym nie można całkowicie pominąć.

Po czwarte, projekt ustawy przewiduje zmiany zasad naliczania opłat, które już zostały ustalone przez Radę na rok 2016. Ustawowa zmiana zasad powoduje w istocie działanie prawa wstecz, gdy zmianie podlegać będzie wysokość stawki już określonej i opłat, które zostały już wniesione przez część banków do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

N. Wierciński
inf